

EMINENTISSIMO, ET REVERENDISSIMO PRINCIPI

FLAVIO CHISIO

S. R. E. CARDINALI AMPLISSIMO,

E P I S C O P O A L B A N E S I,

ALEXANDRI PRÆCLARISSIMÆ MEMORIÆ VII. EX FRATRE
NEPOTI, SACRI ORDINIS MINIMORVM AVSPICA-
TISSIMO PROTECTORI.

Lapillus iste, Princeps Eminentissime, non tam à mearum lucubrationum textura depròptus, quàm á tuis montibus, (sic iucundissima interiùs sufflante incomparabilis tuæ Protectionis aura,) discissus est, & ad hereticæ tēporum nostrorum prauitatis fictiles statuæ detegendos, for-

titèrque; conterendos pedes præordinatus: hæc siquidem non minùs, quàm prisca illa Danielis, ex plurium Sophistarum deliramentis assurgens, aureo procerum hominum capite, argenteo item non vulgaris notæ virorum pectore, ac brachijs, cæteris tandem aliorum vulgariùm Scholasticorum, aneis, ferreisq; ac argillaceis inferioribus membris, inter sese compaginated, in maximum, sed sanè teterrimum simulacrum adoleuit, quod vtinam, vt olim antiquum, nostro inpedibus Lapillo percussum dissoluatur, ac pereat. Priscus profectò Lapis, postquam antiquam percussit, prostrauitq; statuam, in magnum mōtem excreuit, ità sanè, vt vniuersã terram impleuerit: nonne & mihi sperare præstat, quòd & Lapillus noster sub auspicatissimo tui Præsidio progrediès,